

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาวิเคราะห์อาบัติที่เป็นวจีทุจริตในภิกขุปาติโมกข์

ผู้วิจัย : พระครูใบฎีกาเทเลอร์ สุเมธ (ตากาวงค์)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหากษณะ ตรุโณ, ผศ.ดร., ป.ธ.๓, พธ.บ., พธ.ม., Ph.D.

: พระมหาทวี มหาปัญญา, ผศ.ดร., ป.ธ.๙, พธ.บ., ศน.ม., M. Phil, Ph.D.

: ผศ.ดร. สมิตธิพล เนตรนิมิตร, ป.ธ.๙, พ.ม., พธ.บ., พธ.ม., Ph.D.

วันสำเร็จการศึกษา : ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ (๑) เพื่อศึกษาความหมายและประเภทของ วจีทุจริต (๒) เพื่อศึกษาเรื่องอาบัติที่สัมพันธ์กับวจีทุจริตในภิกขุปาติโมกข์ (๓) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติสิกขาบทที่สัมพันธ์กับวจีทุจริตในภิกขุปาติโมกข์

ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า วจีทุจริต หมายถึง การประพฤติดังกล่าว ความประพฤติดังกล่าว ความประพฤติดังกล่าวที่เกิดความเสียหาย ความไม่ดี ไม่งามทางวาจา การกระทำทางวาจา ความประพฤติดังกล่าวที่เกิดความเสียหาย ความไม่ดี ไม่งามทางด้าน การพูด การสื่อสารโดยการใช้ คำพูด การใช้วาจาในทางที่สังคมทั่วไปไม่ยอมรับนับถือ วจีทุจริตแบ่งเป็น ๔ ประเภท คือ มุสาวาท ผรุสวาจา ปิสุณวาจา และสัมผัปปลาปะ

อาบัติในภิกขุปาติโมกข์มี ๗ ประเภทคือ อาบัติปาราชิก สังฆาทิเสส อนียต ฤทธัจจย ปาจิตตีย์ ทุกกฏ ทุพภาสิต แต่อาบัติที่สัมพันธ์กับวจีทุจริตในภิกขุปาติโมกข์ มีเพียง ๓ ประเภท เท่านั้น ได้แก่ อาบัติปาราชิก อาบัติสังฆาทิเสส และอาบัติปาจิตตีย์ อาบัตินี้ทั้งสามนี้ เป็นวจีทุจริต ดังนี้ คือ อาบัติปาราชิก อาบัติสังฆาทิเสส และอาบัติปาจิตตีย์ เป็นวจีทุจริตประเภท มุสาวาท ส่วน อาบัติสังฆาทิเสสและปาจิตตีย์นอกจากเป็นวจีทุจริตประเภท ปิสุณวาจาแล้วยังเป็นวจีทุจริตประเภท ผรุสวาจาอีกด้วย

สาเหตุที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติสิกขาบท เพราะนอกจากทรงมีพระประสงค์เพื่อปกป้องชีวิต พรหมจรรย์ของภิกษุและคณะสงฆ์ให้เกิดความผาสุก และเพื่อป้องกันไม่ให้ภิกษุพูดเกี้ยวมาตุคาม ด้วยวาจาชั่วร้ายแล้ว พระองค์ยังทรงบัญญัติสิกขาบท เพื่อป้องกันภิกษุไม่ให้เกิดความบาดหมาง ทะเลาะวิวาททำลายกัน และที่สำคัญเพื่อให้คนที่ยังไม่เลื่อมใสให้เลื่อมใส ในพระพุทธศาสนา และ รักษาธรรมวินัยให้มั่นคงยั่งยืนตลอดไปอีกด้วย